

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνεται δεκτὰ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὁφείλου δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφα συνδρομητὰ τὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικῶς δευτέρου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάργαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὑποτάσσεται ἐννευστίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταχθῶν διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἰσχυρὸν δεκαπενθήμερον ἡ κοινὴ γνώμη ἦτο ἀπασχολημένη πρὸς τὴν εἰς Δάντια καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας Νικολάου. Ἀφ' οὗ παρέστη εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐπιθεωρήσεις τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ ἀντήλαξε λόγος φιλικούς μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὁ Τσάρος Νικόλαος ἐπισκέφθη καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ καὶ συμμάχους Γάλλους. Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ εὐχρηστήσαν τὸν Τσάρον καὶ τὴν εὐαρέσειάν του ταύτην ἐξεδήλωσε πρὸς τὸν πρῶτον τῆς Δημοκρατίας ἐπανηλειμμένως; Οἱ δὲ γάλλοι ἐνθουσιῶσιν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ὁ ὑψηλὸς αὐτῶν ἀνὴρ ἀπέρχεται ἐκ Γαλλίας ἀποκομίζων ἐντυπώσεις ἀρίστας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ. Εἶνε δὲ εὐλαβὴς ἡ τοιαύτη τῶν γάλλων χαρὰ καθότι οὐ πρότερον πολλοῦ χρόνου, ἐπίσημον ρωσικὸν φύλλον ἐκδόθη περὶ τῶν ἐν Γαλλίᾳ συνεχῶν σκαρδαλιῶν ἀνεκρήρυττεν ὅτι οἱ γάλλοι οὕτως ἀπασχολούμενοι εἰς ἐπικουσίᾳ ζητήματα παραμελοῦσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολεμικῶν αὐτῶν δυνάμεων καὶ παρασκευάζουσιν ἀποσυνθεσιν πλὴρ ῥῆ εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς τάξεις. Ζωηρὰ ὑπῆρξε τότε ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης. Ἀλλ' ἐξηλείφθη νῦν ὑπὸ τοῦ δαιμονιώδους κρότου τῶν πυροβόλων δι' ὃν ἔχαιρετίσθη ἡ εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος ἀπόβας τοῦ Τσάρου καὶ τῶν οὐρανιῶν ζητωκραυγῶν τοῦ γαλλικοῦ πλήθους ὑπὲρ συνέρρεεν εἰς τὰς ἀποβάθρας καὶ τὰς ὁδοὺς ἵνα ζητωκραυγᾷ τὸν σύμμαχον καὶ εἰρηνοποιον Τσάρον. ὄντως δὲ τὸ ταξίδιον τοῦτο τοῦ Τσάρου ἐνέχει σπουδαιότητα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. οἱ γάλλοι ἄλλοτε ἐζηλοτύπου ἐπὶ τῇ ἐκδήλωσει φιλικῶν αἰσθημάτων ἐκ μέρους τοῦ Τσάρου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ ἐξέφραζον φόβους μήπως διαραγῇ ἡ συμμαχικὴ αὐτῶν σχέσις. Νῦν ἐξωκειώθησαν πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς διατηρήσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ οὐδεμίαν ἡσθάνθησαν λύπην ἐπὶ ὅτι ὁ Τσάρος πατῶν ἐπὶ γαλλικοῦ ἔδαφους εἶχεν ἤδη θλίψει φιλικῶς τὴν χεῖρα τοῦ Γουλιέλμου. Ἐν Γερμανίᾳ οὐδεμία ἐκδήλωσις πολιτικῆς φύσεως ἐγένετο· ἀπλῶς ἀντηλλάγησαν φιλικώτατα διαβεβαιώσεις μετὰ τῶν δύο αὐτοκρατόρων καὶ διελύθησαν πολλὰ παρανοήσεις ἐπελθοῦσαι μετὰ τῶν ἐν Κίνα στρατευμάτων τῶν δύο Κρατῶν. Οἱ γάλλοι ὅμως καὶ προσφωνούντες καὶ ζητωκραυγάζοντες ἐξεδήλουν πανταχοῦ τὴν ὑφισταμένην μετὰ τῶν δύο κρατῶν πολιτικὴν ἀδελφοποίησιν. Τὰ γαλλικὰ καὶ ρωσικὰ στρατεύματα ἠδελφώθησαν ἤδη συμπράξαντα κατὰ γράμμα εἰς τὴν κατὰ τῆς Κίνας ἐκστρατείαν ἐθαυμάστησαν δὲ ἀμοιβαίως κατὰ τὰς τελευταίας ἐπιθεωρήσεις. Ὁ Τσάρος καὶ κατὰ τὸ 1896 ἐπίσκεφθῆς τὴν Γαλλίαν, συνε-

τέλεσεν νὰ συγκρατῇ τοὺς γάλλους εἰς πολὺς αὐτῶν παραφοράς. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰρήνης εὐρισκόμενοι ἅπαντες διαφλέγονται ὑπὸ κοινῆς ἐπιθυμίας ἵνα αὕτη καταστῇ μακρὰ καὶ ἀτελεύτητος. Αἱ δὲ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ παρασκευαὶ αἱ ἀπορροφῶσαι μέγα μέρος τοῦ δημοσίου χρήματος κατέστησαν ἤδη ἀναπόφευκτος ἀνάγκη πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Ἐν Εὐρώπῃ τοιαύτη εἶνε ἡ κατάστασις, ἡ δὲ παρατηρουμένη ὁμοφωνία καὶ συνεργασία ἀφορᾷ τὰς σχέσεις μετὰ τῶν Κρατῶν; αὗται ἄλλως κανονίζονται προκειμένου περὶ ἐξασκήσεως ἐπιρροῆς ἢ ἀποκτήσεως συμφερόντων πέραν τῆς ζώνης αὐτῶν. Αἱ ἀντιζηλῖαι καὶ τὰ συμφέροντα εἰς τὰς ζώνας ταύτας ἐξικινούνται εἰς σημεῖον ἀπανθρωπίας καὶ ἀδιαφορίας ἀλόγου. Ἡ τύχη τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ λαῶν δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῶν σκέψεων τῶν αὐτοκρατόρων. Αὕτη μένει ἀκανόνιστος οἱ δὲ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀφορήτου τυραννίας διατελοῦντες λαοὶ εἰσὶν ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν αὐθαίρεσιν καὶ τὴν βαρβαρότητα. Αἱ σφαγαὶ καὶ τὰ ἄλλα βίαια καὶ βάρβαρα μέτρα ἅτινα καθ' ἑκάστην λαμβάνονται δὲν συγκινοῦσι ποσὺς τὰς καρδίας τῶν ἰσχυρῶν.

ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

VI

Πλὴν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἠθικῆς συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ἐν τῷ κοινῷ ἄγωνι πρὸς στενωτέραν σύσφιγξιν τῶν ἀνὰ μέσον Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν δεσμῶν, ἐν τῷ μεγάλῳ ἔργῳ πρὸς στενωτέραν προσέγγισιν τῶν δύο τούτων φυλῶν πρὸς ἀλλήλας, πλὴν, λέγομεν, τῆς ἀνωτέρω συμπράξεως καὶ συμβολῆς ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ληθῇ τὸ ταχύτερον πρόνοια ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ μέτρου τινὸς ὑψίστου ἐδιαφέροντος καὶ ἐθνικῆς σημασίας, οὗτινος ἡ μέχρι τοῦδε ἑλλειψὶς σπουδαίως παρέδραψε τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ. Πανθομολογούμενον ἤδη τυγχάνει, ὅτι ὅπου ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία, ὅσον πεφωτισμένη καὶ δραστηρία καὶ ἂν ᾖ αὕτη, ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ τι γενναῖον καὶ λόγου ἄξιον, ἐκεῖ ἐπιβάλλεται ἡ ἀπὸ κοινοῦ συνεργασία καὶ σύμπραξις πολλῶν ἀτόμων ὁμοῦ, ἅτινα οὕτω δύνανται νὰ παραγάγῃ τὰ σημαντικώτερα καὶ ἐκπληκτικώτερα ἀποτελέσματα ἐν οἰκότητι σφαίρᾳ τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως. Ἐντεῦθεν δ' ἐπήγασαν αἱ κατὰ τοὺς ἡμετέρους ἰδίᾳ χρόνους παντοειδῆς ἐταιρίαι, οἱ διάφοροι σύλλογοι καὶ τὰ ποικιλώνυμα σωματεῖα, δι' ὃν ἡ ἀνθρωπότης προήγαγεν ἐπαισθητῶς τὴν αὐτῆς εὐμερίαν καὶ συνετέλεσε σπουδαίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς. Καὶ ἐνῶ ἐν Ἑλλάδι, πλὴν τῶν πολυαριθμῶν ἄλλων συνεταιρισμῶν καὶ σωματείων, τῶν ἀποβλεπόντων εἰς σκοποὺς καθαρῶς χρηματιστικῶν καὶ βιοποριστικῶν ἢ καὶ εἰς σκοποὺς κοινωφελῆς καὶ ἀγαθεργῶν, ὑπάρχουσι καὶ τόσοι ἄλλοι σύλλογοι καὶ σωματεῖα, ἐπιδιώκοντα καθαρῶς ἐθνικοὺς καὶ πατριωτικοὺς σκοποὺς, ἀπ' ἐναντίας προκειμένου περὶ ἐνὸς ὑψίστου καὶ ἐθνικωτάτης σημασίας ἔργου, εἴα ἡ σύσφιγξις καὶ ἡ στερέωσις τῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν δεσμῶν, δὲν κατωρθώθῃ εἰσέτι νὰ ἰδρυθῇ ἐν αὐτῇ σύνδεσμός τις ἑλληνοαλβανικός, ὅστις νὰ ἐπι-

ληθῇ σπουδαίως τοῦ ἔργου πρὸς συνταύτισιν καὶ προσέγγισιν τῶν δύο τούτων λαῶν, τῷ ἔργῳ πρὸς περίσωσιν καὶ διαφύλαξιν τῶν πατροπαράδοτων δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ὁμαίμονι ἀλβανικῇ χώρᾳ, ἅτινα περικυκλοῦσιν ὅσημέραι πανταχοῦθεν κίνδυνοι σπουδαῖοι καὶ σοβαροί. Καὶ εἶδομεν μὲν πλέον ἢ ἅπαξ ἀναγραφομένην ἐν τῷ ἑλληνικῷ τύπῳ τὴν εἴδησιν περὶ προσεχούς συστάσεως Ἑλληνοαλβανικοῦ Συνδέσμου ἐν τῇ πρωτεύουσιν τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀλλὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς εὐφροσύνης ταύτης ἐπαγγελίας δὲν ἡτύχησαμεν δυστυχῶς εἰσέτι ν' ἀκούσωμεν, καὶ ἦτο ἴσως τοῦτο ἐν ἐκ τῶν συνήθων ἐκείνων πυροτεχνημάτων, ἅτινα πρόκειται στιγμιαίως νὰ ἐκθαμβώσῃ τὸν θεατὴν καὶ στιγμιαίαν ἀνακούφισιν καὶ ἀπόλαυσιν νὰ παράσχῃ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Εἶνε καιρὸς πλέον νὰ ποσοποιηθῇ ἐν Ἑλλάδι ἡ μέχρι τοῦδε ἀδράνεια, μυωπία καὶ μοιρολατρεία προκειμένου περὶ ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ νάρχησιν πλέον ἐν ὅσῳ ὑφίσταται ἐπὶ καιρὸς ἐργασία σύντονος, ὄντως πατριωτικῆ καὶ ἐθνικῆς. Εἶνε καιρὸς πλέον νὰ συσταθῇ ἐν Ἑλλάδι τὸ ταχύτερον ἑλληνοαλβανικὸς τις σύνδεσμος, ὅστις νὰ ἐπιληθῇ ἀμέσως τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς, τῆς διασώσεως τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ κινδυνεύοντων συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πρόγραμμα δὲ τοῦ συνδέσμου τοῦτου ἔστω ἡ διακήρυξις καὶ διαπίστωσις τῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν ὑφισταμένων ἀπὸ αἰώνων ἤδη δεσμῶν, ἡ συνεννόησις καὶ σύμπραξις μετὰ τῶν ἐπιφανεστέρων καὶ διασημοτέρων ἐκ τῶν Ἀλβανῶν πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἑδάφους τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἀνεξαρτησίας καὶ ἐνώσεως, ἡ ὕλη τῆς τέλους ὑποστήριξις τούτων πρὸς τελεσφόρον διεξαγωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν ἀγῶνος.

Πᾶσα δ' ἐκθεσμός καὶ ὑποχθόνιος ἐνέργεια, πᾶν μέσον βίαιον, ποταπὸν καὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα Κράτους ὁμοῦ καὶ ὑπὸ φιλικῶν διαθέσεων διαπνευσμένου, πᾶσα τέλος πολιτικὴ θρασύτης καὶ αἰμοδιψία, ἥτις εἶνε ἰδίᾳ λαῶν βαρβάρων καὶ οὐτιδανῶν, αὐστηρῶς ἄς ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ ἐν λόγῳ συνδέσμου, οὗτινος προορισμὸς καὶ ἀποστολὴ ἔστω ἡ δι' εἰρηγικῶν, θεμιτῶν καὶ ἀνεπιλήπτων μέσων ἐπιδιώξις τῆς προσεγγίσεως καὶ ἀδελφώσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δύο ὁμαϊμόνων φυλῶν.

Ἐτερον μέσον συντελεστικὸν τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ κραταιώσεως καὶ ἐνίσχυσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶνε ἡ τῶν αὐτῶν ἐλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἐκκλησιῶν ὕλη ἀγωγή καὶ ὑποστήριξις, ἐν τῷ μέτρῳ, ἐννοεῖται, τῶν ἐπαρκούντων πρὸς τοῦτο πόρων καὶ ἡ κατὰ καιροὺς δωρεὰν ἐκπαιδεύσεις καὶ μόρφωσις παίδων ἀλβανῶν, ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου τὰ μὲν χωλαινόντα καὶ φθίνοντα, ὡς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς καταπτώσεως τῶν κατὰ τῆς οὐρεῶν Κινοσητῶν, ἐν Ἀλβανίᾳ ἐλληνικῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν θέλουσιν ἀναθάλει καὶ παρᾶγει ἐν τῷ μέλλοντι καρποὺς ἀγαθοῦ καὶ ἀφθόνου, οἱ δὲ κατὰ καιροὺς δωρεὰν ἐκπαιδευόμενοι ἐν ἀνωτέροις ἐκπαιδευτηρίοις τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν ἀλβανοπαίδων ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πατρίδα τῶν θέλουσιν ἐμβάλλει εἰς τοὺς αὐτῶν συμπολίτας ἐλληνικὰ φρονήματα καὶ ἐλληνικὰς ἰδέας καὶ θέλουσιν ἐν γένει κρατύνει καὶ ἐνίσχυσει τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν τῇ αὐτῶν Πατρίδι.

Σ') Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος ἐ-
 πίστασι τοῦ κληροδοτήματος πρόσδοσι διὰ διαι-
 θένης ἐπίτοιοι καὶ θὰ παρῶνται ἀπὸ τοῦδ-
 ἐς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων
 ἀποθεγγμάτων ἢ ἄλλων τοιούτων, ἅτινα (ἡ-
 ὄντων κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ Γ' εἰρημένα ἐγ-
 κριναί· ὡς λυσιτέστερα οἱ Κ. Παππαπα-
 νδρος, Γ. Σαχκας καὶ ὁ, ὡς ἀνωτέρω, ἀντιπρό-
 σωπος τῆς κοινοτήτος) α') ἐκἀπὸν ἕως δι-
 ακόσια φράγκα πρὸς τέλειαν ἀρχαιετικὴν ἐπιχο-
 ρόνου κατὰ τὴν ἐσθρὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἢ
 ἄλλην τινὰ ἐσθρὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς
 τοῦ μεγάλου τῆς Ζησιπῆς εὐεργέτου Δ. Ζιστοπού-
 (ῆ) τέσσαρας χιλιάδας φράγκα χρυσᾶ, ὅπως ἐ-
 λισχυθῇ καὶ ἐξασφαλίσθῃ ἡ κανονικὴ συντήρησις
 καὶ λειτουργία τέλειου σχολαρχείου καὶ δημο-
 τικοῦ σχολείου καὶ μισθοδοτήται ἐὶς διδάσκαλος
 δύο γκισοῦν, τῆς τοιρκικῆς καὶ ἄλλης εὐρω-
 παϊκῆς, λόγῳ χάριν γαλλικῆς, ἀγγλικῆς κλπ.,
 προκείμενῆς διὰ διδασκαλίας ἀπὸ τῶν δύο ἀνωτέ-
 ρων τάξεων τοῦ δημοτικοῦ. Οἱ ἐκλεγόμενοι δι-
 δασκαλοὶ δέον νὰ εἶσι χρηστοὶ καὶ ῥῆθι καὶ κό-
 μοι τὴν διαγωγὴν, κεκτημένοι δὲ τὰ ἐξ ἑ-
 ρσόντων αὐτῶν τοῦ δημοτικοῦ ἀπολυτήριον
 ἐνγωστισμένου διδασκαλείου μετὰ βαθμοῦ «ἄ-
 νιστα», αὐτῶν δὲ τῶν σχολαρχεῶν ἀπολυτήριον γυ-
 νασίου μετὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἢ ἀποφοιτήριον
 τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου,
 β') χίλια πεντακκασία φράγκα δι' ἐκπαιδεύ-
 σεως ἀσχολουμένων ἀποκλειστικῶς καὶ μόνων

εις πρακτικὰς τέχνας (σιδηρουργικήν, λεπτοουργικήν, γεωργικήν κτλ.), δ') τριακόσια φράγκα διὰ μισθοδοσίαν μιᾶς καίας, ε') χίλια φράγκα διὰ δημόσια ἔργα (ὁδοὺς, ἐπισκευὴν σχολείων, ἐκκλησιῶν κλπ.), ζ') χίλια φράγκα διὰ φάρμακα καὶ ἐπισκέψεις ἰατρῶν διὰ τοὺς ἀπόρους ὑποδεικνυμένους παρὰ τῆς ἐπιτροπείας, ἡτις μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγχεν τῶν φαρμάκων καὶ ἐπισκέψεων θὰ ἐνεργῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὰς δεούσας πληρωμὰς, ζ') χίλια φράγκα διὰ προκλήσιν ἀπόρων κορασίων, παρεχομένης τῆς βοηθείας εἰς προικῶν εἶδη καὶ οὐχὶ εἰς χρήμα, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ διακόσια φράγκα δι' ἑκάστην, η') τριακόσια φράγκα διὰ τοὺς ἐκάστοτε ἱερεῖς τῆς Ζίτσης, θ') ἐξακόσια ἕως χίλια φρ. δι' ἐντελῶς πνευμένους καὶ ἀπροστατεύτους Ζιτωίτας, ι') διακόσια ἕως τριακόσια φράγκα διὰ τὴν δένδροφυτείαν καὶ ἐξωράσιν ἐν γένει τῆς Ζίτσης, ἰδίᾳ ὅμως καὶ ὑποχρεωτικῶς διὰ τὴν δένδροφυτείαν τοῦ λόφου τοῦ μοναστηρίου Ζίτσης· τὸ δὲ ὑπόλοιπον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐτησίου εἰσοδήματος, ἐὰν ἤθελεν ὑπολειφθῇ τοιοῦτον, εἰς διαφόρους ἐκτάκτους ἀνάγκας τῆς κοινότητος τῇ προτάσει πάντοτε τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κληροδοτήματος καὶ τῇ ἐγκρίσει τῶν ἐκτελεστῶν.

Ζ') Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον Γ' ἐπιτροπεία θ' ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μελῶν, ἅτινα θὰ ὦσι πάντοτε ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ζίτσης, καὶ ἐκ τοῦ ἐκάστοτε μητροπολίτου Ἰωαννίνων ὡς προέδρου αὐτῆς, «ἡ δὲ ἐκλογή θὰ γίνηται κατὰ διαιτησίαν τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα παρὰ τοῦ συνόλου τῶν παρόντων μελῶν» τῆς κοινότητος Ζίτσης, ἡ τῶν δύο τρίτων αὐτῆς ἐν γενικῇ συνελεύσει καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ματαιωθείσης δὲ τῆς συνελεύσεως δι' ἑλλειψιν ἀριθμοῦ ἀπαρτίας τῶν προσελθόντων μελῶν, «θὰ ὀρίζεται διὰ τοιαύτης ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ματαιουμένης δὲ καὶ ταύτης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, οἰοσθῆποτε ἀριθμὸς μελῶν ἐν τῇ τρίτῃ συνελεύσει, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ὡσαύτως συγκαλουμένη, λογίζεται ἀριθμὸς ἀπαρτίας εἰς ἀπαρτίαν». Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ ἐκλέγηται καὶ ἀντικαθίσταται παραιτούμενον ἢ ἐκλείπον μέλος τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, ἀκαλουμένης τῆς κοινότητος εἰς γενικὴν συνεδρίαν ἡμέραν Κυριακὴν παρὰ τοῦ πλειόνου κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ κατάρτισιν τῆς ἐπιτροπείας ταύτης πλείονος ἢ ὀλίγου, ὅστις θ' ἀναπληρῇ πάντοτε τὸν πρόεδρον αὐτῆς ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. (ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἀπαντῶν εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Τοτσιλέσκου, δι' οὗ νύχαιρει αὐτὸν διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν, ἥς ἔτυχον παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ οἱ Ρωμῶνες σπουδασταί, ἔστειλε πρὸς αὐτὸν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τοῦ ἐπὶ τῇ καθόδῳ αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ τηλεγράφημα ἐστάλη ταχυδρομικῶς εἰς Βουκουρέστιον. Ὡσαύτως ὁ Βασιλεὺς Κάρολος, εἰς ἀπάντησιν τοῦ πρὸς αὐτὸν τηλεγραφήματος τοῦ κ. Τοτσιλέσκου, ὅπερ ἀπηύθυνεν ἐξ Ὀλυμπίας, ἐτηλεγράφησα ἐνταῦθα πρὸς τὸν κ. Τοτσιλέσκον, ἀποσταλέντος καὶ τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ταχυδρομικῶς εἰς Βουκουρέστιον. — Τὴν 11 Σεπτεμβρίου ἐπανῆλθον εἰς Βουκουρέστιον οἱ εἰς Ἑλλάδα ἐκδραμόντες Ρωμῶνες φοιτηταί. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Βουκουρεστίου ἀνέμενον χιλιάδες πολιτῶν, ἐνθουσιωδῶς ἀνευρημῆσαντες τοὺς ἐκδρομείς. Οἱ φοιτηταί μετὰ τῶν ἀναμενόντων ἀπετέλεσαν διαδήλωσιν, ἥτις μετὰ βεγγαλικῶν φῶτων μετέβη κάτωθεν τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ ἐζητωκραύχασεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Λόγοι ἐκατέρωθεν ἀντηλλάγησαν. Εἰς Κωνσταντῖνα πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδρομῶν ὁ δῆμος παρέθηκε γεῦμα. — Ὁ Πρύτανης τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου κ. Σακελλαρόπουλος, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπευθυνθέντος πρὸς αὐτὸν ἐκ Κωνσταντῖνας τηλεγραφήματος ἐκ μερῶν τοῦ κ. Τοτσιλέσκου, ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλου-

θον τηλεγράφημα: «καθηγητὴν Τοτσιλέσκον Βουκουρέστιον. Συγκατανεμῶν καὶ εὐτυχῆς ἐκ τοῦ ὑμετέρου τηλεγραφήματος, πέμπω πρὸς ὑμᾶς ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ ἐπίσκεψίς σας θὰ εἴνε ἀλησμόνητος. Αἰσθανόμεθα βαθύως ὅτι αἰσθάνεσθε. Αἱ εὐχαί μας εἶνε αἱ αὐταί. Ζήτω ἡ Ρωμανία!

— Οἱ κερδίσαντες ἄρθροι τοῦ λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Β' τετραμηνίας. Ὁ Αὐτὸς ἀριθμὸς 24,939 κερδαίων 25,000, ὁ Β' 13,610 3000, ὁ Γ' 21,933 3000, ὁ Δ' 39,412 1000, Ε' 48,005 1000, ὁ Σ' 57,331 1000, Ζ' 70,411 100. Οἱ κερδαινόντες ἀνὰ δραχμὰς 500 15,383, 54,282, 20,641, 63,524, 35,370, 63,956, 36,322, 68,562, 41,041, 68,688. Οἱ κερδαινόντες ἀνὰ δραχμὰς 100 2,252, 20,676, 37,802, 47,913, 59,762, 4,542, 20,764, 38,539, 48,671, 60,188, 5,682, 21,340, 38,854, 49,206, 60,512, 6,703, 21,662, 39,400, 49,612, 61,359, 6,764, 22,920, 40,108, 50,213, 61,750, 7,008, 24,397, 40,368, 50,879, 63,317, 9,736, 25,239, 40,573, 50,961, 63,173, 10,471, 26,041, 40,936, 51,371, 65,479, 14,092, 26,418, 41,005, 51,418, 66,194, 14,329, 28,292, 41,163, 51,989, 69,370, 15,045, 28,394, 42,310, 53,562, 69,505, 15,888, 29,799, 42,517, 53,994, 69,527, 16,708, 30,072, 42,958, 55,416, 78,013, 16,766, 30,223, 44,221, 55,560, 71,833, 18,654, 31,220, 44,284, 56,579, 71,925, 18,965, 32,133, 44,799, 57,801, 72,031, 19,127, 32,440, 45,992, 57,990, 72,696, 19,358, 33,185, 46,449, 58,747, 73,802, 19,451, 33,304, 46,770, 59,301, 74,501, 19,579, 33,612, 46,798, 59,482, 74,737.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπανῆλθεν ἐκ Σπετσῶν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ζήκος Ρώσσης.

— Ὁ ἐξ Ἀργυροκάστρου τῆς Ἡπείρου εὐπαιδευτος καὶ λίαν μεμφομένους δημοδιδάσκαλος κ. Κωνστ. Δζιούμπης, ἀνεχώρησε πρὸς μὴνδος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς δημοτικῆς σχολῆς τῶν Ἀδερωφείων ἐκπαιδευτηρίων, ὑποδειχθεὶς εἰς τὸν διευθυντὴν τούτων, ὑπὸ ἀνωτάτων τῆς παιδείας λειτουργῶν ὡς ὁ μόνος, δυνάμενος νάνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς σχολῆς ταύτης. Συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας τὸν εὐκρινῆ φίλον καὶ ἀκριβῆ πατριώτην, τὸν καταλιπόντα παντοῦ, ἔθα, ὡς τοιοῦτος εἰργάστη, τὰς καλλιτέρας τῶν ἀναμνήσεων, διὰ τὴν τιμητικὴν ταύτην θέσιν, εὐχόμεθα αὐτῷ ἀπὸ καρδίας τελείαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του, διὰ τὴν τιμὴν καὶ ἐκεῖ, ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Φαραῶ, τὴν φίλην πατρίδα μας, τὴν Ἡπείρον.

— Κατόπιν ὀλιγοήμερου διαμονῆς ἐνταῦθα χάριν ἀναψυχῆς, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐν Ἀγίοις 40 θέσιν τοῦ ὁ κ. Παναγ. Λέζος, υἱὸς τοῦ ἐγκρίτου ἐκ Δεσινίτσας καὶ τὰ μάλα τιμωμένου παρὰ τοῖς χριστιανοῖς καὶ ὁθωμανοῖς κ. Γεωργ. Λέζου τοῦ τοσαύτως ὑπηρεσίας, μετὰ τοῦ ἐξ ἴσου, ἀγαπητοῦ τοῦ ἀδελφοῦ Φωτίου, προσερχόντος τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι Δεσινίτσῃ.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι μετὰ τῶν φίλων Ρωμάνων, οὓς κατ' αὐτὰς εἰχόμεν ἐνταῦθα ἦσαν καὶ τέσσαρες Ἡπειρώται. Ἦτοι ὁ κυρίως μετὰ τὴν καθηγητὴν κ. Τοτσιλέσκον διοργανωτὴς τῆς ἐκδρομῆς ταύτης φίλος μας κ. Ἀλκιβ. Σ. Σαρδέκης, διευθυντὴς τῆς πατριωτικῆς ἐν Βουκουρεστίῳ «Ἰριδος», μετὰ τῆς εἰς ἄκρον λογίας καὶ εὐγενεστάτης ἀδελφῆς του κυρίας Ἀγγελικῆς καὶ τῶν κ. κ. Πολυχρόνη Ι. Πολυχρονίου φοιτητοῦ τῆς ἱατρικῆς ἐν Βιέννῃ καὶ Κρ. Ἀναστασίου, φοιτητοῦ τῆς ἐμπειρικῆς σχολῆς ἐν Βουκουρεστίῳ, ἀπαντῶντες ἐκ Παλίνου τοῦ Ζηγορίου τῆς Ἡπείρου.

— Εἰς τὴν «Ἀσπράνην» ἀνεδημοσιεύθησαν δύο ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τοῦ φίλου κ. Ἀθ. Κ. Λιούμας δικηγόρος ἀπέστειλε πρὸς τὴν «Ἰριδα» τοῦ Βουκουρεστίου καὶ δι' οὗ ἐνεθάρρυνε τὴν εἰς Ἑλλάδα καθόδον τῶν ρωμάνων φοιτητῶν. Εἰς αὐτῶν δὲ τριῶν ἀπαδεύεται ὅτι ὁ κ. Λιούμας τὰ μέγιστα συνετέλεσεν οὕτω ὅπως ἐνθάρρυνε τοὺς ρωμάνους νὰ κατέλθωσιν εἰς Ἑλλάδα. Ἡ δὲ γενομένη εἰς αὐτοὺς ὑποδοχὴ ἐδικαίωσε πληρέστατα τὸν κ. Λιούμα.

— Ἀφίκετο ἐκ Δαρδανελίων ὁ ἐκ Σκαμνελίου κ. Ἀθ. Σαγιάννος τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς.

— Ἀνεχώρησαν διὰ Καπσοδον οἱ κ. κ. Κ. Βουγᾶς καὶ Ἀπ. Βουγᾶς.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Σωτ. Λάζος, διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς, ὅστις κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον ἐκεῖ διαμονὴν του ἐπιλοξενήθη καὶ ἔτυχε ὅλως ἐξαιρετικῶν περιποιήσεων ὑπὸ τοῦ διακρινόμενου διὰ τὰ πατριω-

τικὰ αἰσθήματα πατριώτου ἡμῶν κ. Λάζου τοῦ καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τεσπελέδον.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας οἱ ἀδελφοὶ κκ. Γεακόπουλος, τελειόφοιτος τῆς φαρμακευτικῆς καὶ ἀριστοτέλης σπουδαστῆς τῆς Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Κάτω Σουδενῶν μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ ὁ κ. Μιλτ. Οἰκονόμου καὶ ἀνεχώρησε εἰς Ἀθῆνας Μ. Ἀσίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Τερβαρίου ὁ κ. Α. Παπανικολ.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀνω Βίτσης ὁ κ. Δημ. Γιαν.

σπουδαστῆς τῆς Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Μπούλτσας ὁ κ. Κωνστ. Πελλέας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κων(πολιν).

— Ἀφίκετο ἐκ Βραδέτου ὁ κ. Ἐλευθ. Καραῖς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου μετὰ τῆς μητρός τοῦ ὁ κ. Σπυρ. Χασιώτης, ὅστις κατὰ τὴν ἐκεῖ ὀλιγοήμερον διαμονὴν του ἐφρόντισε μετὰ τῆς διακρινόμενης αὐτὸν ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, ἵνα ὠφελῇ τὰς διαλέξεις καὶ ἰδιαιτέρως συμβουλῶν τοὺς κατοίκους ὑποδεικνύων τὰς νότους τῶν ἀμπέλων καὶ τὴν ἐρρεπίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον καλλιέργειαν τῶν λοιπῶν προϊόντων. Ἰδίᾳ δ' ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν κατοίκων εἰς τὴν μετασοκοληκοτροφίαν, ἥτις δύναται νὰ εὐδοκηθῇ ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν καὶ νὰ ἐναυλοφύσῃ ἀρκούντως τοὺς κατοίκους καὶ μάλιστα τῶρα, ὅτε τὰ κέρδη εἰς τὰ ταξίδια ἐμετριάσθησαν. Καὶ ἄλλα σχετικὰ ζητήματα ἐπραγματεύθη ὁ λαὸς πρὸς μας πατριώτης, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι ἱκανῶς θὰ ὠφελήθωσιν οἱ συμπατριῶται μας οἵτινες ἔσται θὰ εὐγνωμονῶσιν αὐτὸν καὶ θὰ θεωροῦν δικαίως, ὅτι ὑπῆρξεν εἰς τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς πατρίδος μας· εἶθε καὶ ἄλλοι πατριῶται νὰ μιμηθῶν τὸ παράδειγμα αὐτοῦ καὶ εἶθε ὁ ὕψιστος ταχέως νὰ ἐξώσῃ αὐτὸν νὰ συνεχίσῃ τὸ εὐγενὲς ἔργον ἐν τῇ αἰτέρᾳ τοῦ πατρίδι, ἥ· τόσον ἀγαπᾷ.

Κύριε. Γεωργ. Χρηστοδουλέας Διμοψίτου, Μιούνα Μπιτσίνι, (Ρωμανίαν). — Ἀντώνιου Σταυροπούλου Γκόργκαν Γκάρα Μπάλας, Ἐλευθέριου Ε. ὠάννου ὁδὸς Βασσαραβίας 20. Βουκουρέστιον, Στήλ. Βάσσαρη ὁδὸς Γκολέστη ἀριθ. 21. Βαβίλα, Γ. Γεωματοπόπουλε, Γκάρα Ἀρτσέσι, Ἀντώνιου Βασιλίου Ποδοῦ Φίδια, Γιουδ. Ἰακίου, Λεωνίδα Χαρισίου Σταλάκι (Σερβία). Σὺς ἐγγράψαμεν χωρὶς νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν σας χιλιάκις. Δοῦπὸν τώρα νὰ ἐμβάσῃτε τὴν συνδρομὴν σας σῆς καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐπόμενα φύλλα θὰ ἴδωσι τὰ ὀνόματά των.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας» μετεφέρθησαν ἐν τῇ Σοφοκλέους 10Γ (μεσαῖον πάτω εἰς τὴν Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταί παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸν ἀδελφὸν καὶ ἐν Βουκουρεστίῳ, Δ. Β. νακούλην εἰς Βαβίλαν, Γ. Κοντογιάννην εἰς Πιτέστι, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βιγραδίῳ κ. Ἰωάν. Χαρισσιάνην, οἱ ἐν Κάρφῳ εἰς τὸν κ. Χαρίσην Βασιλείου Πόρτ-Σαίτ εἰς τὸν κ. Η. Κιτσονίδην, οἱ ἐν Τρικκαλοῖς εἰς τὸν κ. Μ. Σπυράκον, οἱ ἐν Λαρίσσει εἰς τὸν κ. Ζοῦγκον, οἱ ἐν Πάτρῃ εἰς τὸν κ. Μεχ. Χαρίτον, εἰς τὸ πρατῆριον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν Ἀδελ. Δοσίον, εἰς τὸ βιβλιοποιεῖον «Καδμοῦ», οἱ ἐν Καρδίνῃ εἰς τὸν κ. Κούρτιον, οἱ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Αἰτωλίᾳ εἰς τὸν κ. Η. Δαρλαμῆτσον, οἱ ἐν Μορφίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Γκάτσον, οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσινον εἰς Καρναμπόλιν, Δ. Μουτσόπουλον εἰς Φιλιππούπολιν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἰς τοὺς κ. κ. Καραῖς καὶ Σαζόπουλον.

— Ἐκαστος τῶν κ. κ. συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἥ διὰ χυδραϊκῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὥστε νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εἰσπράττει ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας» ὁδὸς Σοφοκλέους 10Δ (πλὴν Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

MIX. KORMAS δικηγόρος ἐκ Ζίτσης Ἡπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 2.